

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/79/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011555
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318011555.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti odsúdenému H. H., nar. XX.XX.XXXX v X. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 15.05.2019, č. k. 2Nt/12/2018-26, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť H. H. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 15.05.2019, č. k. 2Nt/12/2018-26 rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku sa návrh odsúdeného H. H. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/100/2018 zamietá.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenie vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 05.09.2018, sp. zn. 31T/100/2018, právoplatný dňa 21.09.2018 bol H. H. uznaný za vinného zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. H. H. na hlavnom pojednávaní dňa 21.09.2018 podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu.

Odsúdený H. H. podal písomný návrh o povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 31T/100/2018. Návrh bol doplnený ustanoveným obhajcom odsúdeného. Dôvod návrhu spočíval v tom, že vyšli najavo také nové skutočnosti, ktoré by zakladali návrh na povolenie obnovy konania a mali by za následok iné rozhodnutie o vine v bode 1/ predmetného rozsudku a výroku o treste. Vo vzťahu k tomuto skutku navrhli vypočuť súrodencov odsúdeného ako i jeho švagra ku skutočnosti, že s poškodenou chodili spolu. Poškodená to celé tvrdila na neho nepravdivo, lebo bola pod vplyvom svojej matky.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia tiež vyplýva, že po vyhodnotení vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí okresný súd nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodnili povolenie obnovy konanie v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/100/2018. Odsúdeným navrhnutý výsluch svedkov H., U., X. a C. H. a jeho švagra K. P. okresný súd nevykonal. Okresný súd konštatoval, že ide o rodinných príslušníkov odsúdeného, ktorí by potvrdili jeho dodatočne prednesenú verziu a navyše nejde o nové skutočnosti, ktoré by ju mohli potvrdiť. Aj v čase rozhodovania súdom v pôvodnej trestnej veci, uvedení svedkovia mali poznatok, či odsúdený mal vzťah alebo pomer s poškodenou. Sám odsúdený

na verejnom zasadnutí potvrdil, že urobil vyhlásenie o vine, len aby mu nehrozil trest odňatia slobody na 20 rokov. Svojim vyhlásením dosiahol, že dostal menej, teda 11 rokov, čo je pod hranicu základnej trestnej sadzby.

Podľa názoru okresného súdu odsúdeným prednesený návrh na povolenie obnovy konania nemá charakter nových skutočností a dôkazov, ktoré má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku a všetky okolnosti uvedené v návrhu boli pri rozhodovaní súdom I. stupňa známe.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V sťažnosti uviedol, že navrhoval vypočuť aj svedkyňu F., ktorá nie je členom jeho rodiny a zároveň navrhoval aj vykonanie ďalších dôkazov (přibratie znalca z odboru psychológie, vyžiadanie výpisu hovorov). Namietal, že aj svedkovia, ktorí sú členmi jeho rodiny by museli vypovedať pravdu, ktorých svedecké výpovede súd ani len nepozná. Títo svedkovia neboli v minulosti vypočutí a súd nemôže mať vedomosť o tom, čo by vypovedali. Ďalej navrhoval preveriť vierohodnosť výpovede poškodenej, ktorej výpoveď preverená nebola. Dokonca členova jeho rodiny ho priamo nachytali ako mal v minulosti obojstranne dobrovoľný sex s poškodenou a vedľa opísať jeho vzťah s ňou. V súhrne ide o nové dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní vykonané neboli. Mal za to, že v konaní o povolení obnovy konania sa konajúci súd nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami v záujme zistenia skutkového stavu. Vyslovil názor, že vykonanie navrhnutých dôkazov by samo o sebe ako aj v spojení s už vykonanými dôkazmi a zistenými skutočnosťami prinieslo iné rozhodnutie o vine ako aj o treste. Napadnuté uznesenie je podľa neho predčasné, nesie znaky arbitrárnosti v konaní súdu a konanie nenapĺňa atribúty spravodlivého súdneho procesu. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku povolí obnovu konania v prospech obvineného a zruší napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 05.09.2018, č. k. 31T/100/2018-285 a to vo výroku o vine pri skutku č. 1 ako aj vo výroku o treste, prípadne, aby v zmysle § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Zároveň navrhol, aby krajský súd prerušil v zmysle § 398 ods. 3 Trestného poriadku výkon trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva, a aby po povolení obnovy konania v zmysle § 403 Trestného poriadku rozhodol tak, že ho do väzby neberie.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Po preskúmaní spisového materiálu si krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu osvojil (aj keď je veľmi stručné). Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že prvostupňový súd dospel k správny právny záverom.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Sťažnostný súd v tejto súvislosti dáva odsúdenému do pozornosti, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Tieto však v danom prípade zistené neboli.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže

mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazov.

V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, príp. ich nesprávne vyhodnotil (R 6/1997).

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené. Takýto stav však v predmetnej veci nenastal.

Vyhodnotenie predložených dôkazov odsúdeným nekorešponduje so splnením zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania. Z uvedeného dôvodu preto postup okresného súdu, ak zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, nezistiac podmienky obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, je správny a zákonný.

Po preskúmaní spisového materiálu a sťažnosti odsúdeného teda sťažnostný súd dospel k záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku neboli splnené, a preto okresný súd správne návrh odsúdeného H. na povolenie obnovy konania zamietol. Navyše sťažnostný súd uvádza, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Priamymi svedkami pri zločine znásilnenia bol obžalovaný a poškodená. Ďalší svedkovia ku skutku nemajú čo uviesť, či už ide o rodinných príslušníkov, alebo nie. Aj keby poškodená s odsúdeným udržiavala pohlavný styk dobrovoľne, neznamená to, že dňa 23.01.2018 odsúdený poškodenú znásilnil. Iné rozhodnutie súdu nemôže priniesť ani oboznámenie sa s hovormi a sms správami z mobilu, ktoré odsúdený v rozhodnom čase používal. Rovnako tak ani pribratie znalca za účelom zistenia vierohodnosti výpovede poškodenej. Vierohodnosť nezisťuje znalec vo svojom posudku, ale hodnotenie vierohodnosti poškodenej patrí výlučne do právomoci súdu. Navyše maloletá bola vypočutá i za prítomnosti psychologičky a obhajcu odsúdeného.

Krajský súd záverom len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúma v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby druhostupňový súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného H. H. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.